

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203684
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215203684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, adresa sídla Bratislava 26, Karadžičova 17, zastúpeného splnomocnencom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, adresa sídla Bratislava, Štefánikova 8, proti žalovanému: P. B., nar. X.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu M. G., C. XX, zastúpenému splnomocnencom: FORTITUDINE, s.r.o., IČO: 47 257 067, adresa sídla Dunajská Streda, Ulica Svätej Alžbety 5772/19, o 1.200,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. mája 2019 č.k. 8C/134/2015-269 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom súd žalobu zamietol (výrok I.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané:

Žalobca a žalovaný dňa 16.8.2012 uzavreli medzi sebou poisťnú zmluvu - poistenie úrazu a zodpovednosti s účinnosťou od 17.8.2012. Ku zmluve boli pripojené aj všeobecné poisťné podmienky. Z článku 12 bod 1. všeobecných poisťných podmienok vyplýva, že úrazom sa rozumie telesné poškodenie, ktoré bolo spôsobené nečakaným, náhlým a jednorazovým pôsobením vonkajších vplyvov. Z článku 15 bod 1. vyplýva, že ak doba nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu, ktorý poistený utrpel počas trvania tohto poisťného rizika, dosiahne sedemdňovú karenčnú dobu, má poistený voči poisťiteľovi právo na výplatu denného odškodného po úraze vo výške poisťnej sumy dohodnutej v poisťnej zmluve a to od prvého dňa nevyhnutného liečenia stanovenú lekárom, maximálne však po dobu uvedenú v oceňovacej tabuľke poisťiteľa pre denné odškodné po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti.

1.2.2 Dňa 17.5.2013 bolo žalobcovi doručené vyplnené tlačivo „Oznámenie o liečení následkov úrazu“ zo dňa 14.5.2013, spolu s lekáorskými správami, v ktorých ošetrojúci lekár stanovil diagnózu zlomenina rádia v typickom mieste bez dislokácie.

1.2.3 Žalobca dňa 10.6.2013 vyplatil žalovanému sumu 1.200 eur titulom plnenia denného odškodného po úraze a sumu 5,00 eur, ktorú žalovaný zaplatil ako poplatok u lekára za vyplnenie tlačiva potrebného k likvidácii poisťnej udalosti.

1.2.4 Následne žalobca získal lekársky nález - RTG popis zo dňa 7.3.2013, v ktorom lekár konštatuje, že pravé zápästie žalovaného je bez známkov fraktúry.

1.2.5 Listom zo dňa 19.5.2014 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie poskytnutého plnenia ako bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalovaný poistné plnenie nevrátil, žalobca opätovne žiadal o vrátenie plnenia listom zo dňa 11.9.2014.

1.2.6 Žalovaný poukázal na súdny spor vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/33/2014, v ktorom ako žalobca vystupuje síce iná poisťovňa, ale žalovaný je totožný a poistná udalosť taktiež a žiadal konanie prerušiť. Žalobca s prerušením konania nesúhlasil, keď tvrdil, že ide o iných účastníkov, na základe iných právnych vzťahov, ktoré sa riadia rozdielnymi poistnými podmienkami.

1.2.7 Zo znaleckého posudku č. 30/2016 znalca MUDr. Škodáčka vyplýva, že znalec opakovane žiadal nemocnicu o predloženie RTG snímku zo dňa 7.3.2013 ale neúspešne. Vychádzal preto z predložených listín a RTG snímku vyhotoveného dňa 5.9.2016, ktorý dal znalec vyhotoviť počas znaleckého vyšetrenia, pričom zistil, že na predozadnej projekcii vidno asi 2 cm od kĺbovej štrbiny kostnú deformitu - cirkulárny periostálny výbežok, ktorý pravdepodobne zodpovedá zhojenej zlomenine vretennej kosti vpravo na typickom mieste. Jedná sa pravdepodobne o periostálny kalus - známky zhojenia kostnej zlomeniny s porušením okostice. Okrem toho na RTG snímke vidno skrútenie lakťovej kosti, jedná sa pravdepodobne o vrodenú vývojovú chybu a nesúvisí s úrazom. Zápästný kĺb je mierne deformovaný, dolná kĺbová plocha vretennej kosti v zápästnom kĺbe je nerovná pod chrupavkou je skleróza kosti, ktorá je prejavom degeneratívneho ochorenia a súvisí aj so skrútenou lakťovou kosťou. Žalovaný uviedol, že zlomeninu pravého zápästia utrpel len jedenkrát a to v marci roku 2013 a preto znalec uviedol, že predpokladá, že periostálna deformita je možná známka po zhojenej zlomenine dolného konca vretennej kosti na typickom mieste z roku 2013. Uvedený periostálny lem nie je popísaný radiológmi z Dunajskej Stredy, takže predpokladá, že vznikol počas hojenia zlomeniny. Znalec v závere posudku konštatoval, že na základe tohto nálezu je pravdepodobné, že žalovaný dňa 7.3.2013 mohol utrpieť prasklinu vretennej kosti vpravo bez posunu úlomkov. V danom prípade na RTG snímke chirurg prasklinu kosti popísal, odborník rádiológ vyhodnotil snímky zápästia bez známkov zlomeniny. Kontrolný RTG snímok po sňatí sadry robený nebol. Neprevedenie RTG kontroly nemožno hodnotiť ako postup non lege artis, lebo diagnózu, prasklinu vretennej kosti chirurg stanovil a aj liečil. Stav pacienta sa klinicky zlepšil, liečba bola vedená správne, lebo aj ťažká distordia zápästia sa môže liečiť sadrou po dobu 4-5 týždňov. Na záver uviedol, že žalovaný mohol utrpieť prasklinu vretennej kosti bez posunu úlomkov vpravo.

1.2.8 Žalobcom žiadaný RTG snímok zo dňa 7.3.2013 napriek opakovaným výzvam nebolo možné od nemocnice zadovážiť (č.l. 187, 192, 215, 217, 219, 223, 227, 241), pričom uviedli (č.l. 193), že snímok sa nenachádzajú v archívoch ich RTG pracoviska.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok oprávneného (toho, na úkor ktorého bolo získané bezdôvodné obohatenie) na vydanie mu bezdôvodného obohatenia sa od osoby, ktorá sa na úkor oprávneného obohatila podľa § 451 ods. 1 a 2, § 456 veta prvá, § 788 ods. 1 a ods. 3, § 790 písm. b) a c), § 797 ods. 1 a ods. 2 a § 799 ods. 2 a ods. 3 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení) a článok 8 C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a nárok veriteľa voči dlžníkovi na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 O.z. a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby a potrebe jej zamietnutia z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdených skutočností a to, že by sa žalovaný na jeho úkor obohatil prijatím poistného plnenia od žalobcu bez právneho dôvodu.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že medzi stranami nie je sporné, že bola medzi nimi uzavretá platná poistná zmluva účinná dňom 17.8.2012, že dňa 7.3.2013 žalovaný utrpel úraz, že žalobca na základe listín, ktoré mu žalovaný spolu s oznámením o poistnej udalosti doručil, poskytol žalovanému plnenie z poistnej zmluvy v sume 1.200,00 eur, že žalobca vyzval a to opakovane žalovaného na vrátenie poskytnutého plnenia. Sporným medzi stranami sporu bolo, či plnenie, ktoré žalobca žalovanému poskytol na základe platnej a účinnej poistnej zmluvy, je bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca tvrdil, že áno, nakoľko pri poistnej udalosti (úraze) nedošlo ku zlomenine pravého zápästia žalovaného tak, ako to tvrdil v predložených listinách žalovaný. Žalovaný argumentoval všeobecnými poistnými podmienkami, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy

a tým, že nie je rozhodujúce, či bola alebo nebola zlomenina, ale to, či sa úraz stal. Súčasne tvrdil, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že zlomeninu neutrpel.

1.5 V tomto smere súd poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/136/2015-72 zo dňa 4.12.2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/203/2016-102 zo dňa 19.12.2017. Žalobca bol žalobcom aj v tom konaní. Žalovanou bola síce iná osoba, ale podstata sporu bola rovnaká. Žalobca v tom konaní na základe poisťnej udalosti plnil, neskôr žiadal plnenie vrátiť s tým, že pri úraze nedošlo k zlomenine ľavého zápästia. Žaloba žalobcu v tom konaní bola ako nedôvodná zamietnutá v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu na tom skutkovom a právnom závere, že žalobca neunesol svoje bremeno tvrdenia, že pri úraze nedošlo k zlomenine. Okrem toho bolo potrebné poukázať aj na rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 6C/331/2014-134 zo dňa 6.3.2018, v ktorom konaní bol síce iný žalobca, ale žalovaný bol totožný a predmet poisťnej udalosti bol tiež totožný. Išlo o úraz, ktorý žalovaný utrpel dňa 7.3.2013. Výsledkami znaleckého dokazovania v tom konaní bolo preukázané, že k zlomenine pri tomto úraze mohlo dôjsť. Zo samotného záveru znaleckého posudku v tom konaní vyplýva aj to, že z kontrolnej snímky ktorú dal urobiť v priebehu znaleckého dokazovania znalec MUDr. Gustáv Škodáček vyplýva, že je pravdepodobné, že žalovaný mohol utrpieť prasklinu vretennej kosti vpravo bez posunu úlomkov, pretože na RTG snímke na predozadnej projekcii vidno asi 2 cm od klbovej štrbiny kostnú deformitu - cirkulárny periostálny výbežok ktorý pravdepodobne zodpovedá zlomenine vretennej kosti vpravo na typickom mieste. Jedná sa pravdepodobne o periostálny kalus - známky zhojenia kostnej zlomeniny s porušením okostnice. Výsledkami vykonaného dokazovania v tom konaní mal za preukázané, že tvrdenia žalobcu neboli dôvodné v tom smere, že žalovaný neutrpel zlomeninu a teda poisťné plnenie prevzal bez právneho dôvodu, preto súd je toho názoru, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno a nepreukázal, že by sa žalovaný na jej ho úkor bezdôvodne obohatil.

1.6 Navyše súd poukazuje na samotnú poisťnú zmluvu z ktorej nevyplýva, že žalovanému ako poistenému by vznikol nárok na vyplatenie poisťného plnenia iba v prípade zlomeniny, pretože poisťnou udalosťou môže byť akýkoľvek úraz a poškodenie zdravia, čo jednoznačne bolo preukázané, že žalovaný dňa 7.3.2013 utrpel úraz pravého zápästia, následne bol práceneschopný a jeho práceneschopnosť je potrebné považovať v zmysle výsledkov znaleckého dokazovania za primeranú aj v prípade, ak by sa nejednalo o zlomeninu.

1.7 Žalobcom navrhované doplnenie zadovážením RTG snímku z nemocnice bolo neúspešné. Nemocnica oznámila, že súdom žiadaný snímok sa im nepodarilo nájsť v archíve RTG pracoviska. Žalovaný poprel, že by disponoval RTG snímkom. Žalobca navrhoval doplniť znalecké dokazovanie s tým, aby sa znalec oboznámil s RTG snímkom zo dňa 7.3.2015. Keďže snímku nebolo možné zadovážiť, súd nevyhovel žalobcovi o nariadenie znaleckého dokazovania a to aj z dôvodu hospodárnosti konania. Ako už bolo uvedené vyššie, úraz bol predmetom znaleckého dokazovania v konaní vedenom na tunajšom súde pod č.k. 6C/331/2014.

1.8 Žalobca navrhoval, aby žalovaný preukázal svoje tvrdenie, že pri úraze utrpel zlomeninu. V tomto smere uviedol, že bremeno tvrdenia v danom prípade má žalobca, ktorý žalobu podal a ktorý tvrdí, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalovaný pri uplatnení nároku na poisťné plnenie z poisťnej udalosti predložil všetky potrebné doklady, ktoré od neho žalobca požadoval. Uvedenému svedčí to, že žalobca poisťné plnenie žalovanému poskytol. Žalobca namietal, aby súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených rozhodnutí s tým, že nimi nie je pri rozhodovaní viazaný. V tomto smere súd uviedol, že rozhodovacia prax súdov v obdobných veciach by mala byť v zásade rovnaká z hľadiska právnej istoty. Vyplýva to aj z čl. 2 ods. 2 C.s.p., v ktorom je definícia pojmu právnej istoty. Žalobca predložil dodatočný popis RTG snímky, v ktorom sa konštatuje, že nedošlo ku zlomenine zápästia. Uvedený dôkaz však sám o sebe jednoznačne nad akúkoľvek pochybnosť v kontexte s ostatnými dôkazmi nevedie k záveru, že pri úraze nedošlo k zlomenine. V tomto kontexte je nutné poukázať ešte na čl. 19 bod 1 až 3 všeobecných poisťných podmienok, ktorý upravuje postup žalobcu pri nezhodách. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.9 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalovanému plnej náhrady trov konania vzhľadom na jeho plný úspech v spore.

2.1 Rozsudok napadol v celom rozsahu odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením žalobe a priznaním žalobcovi plnej náhrady trov konania, vinniac súd prvej inštancie, že tento sa dopustil vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. d), f), a písm. h) C.s.p.).

2.2 Nesprávny je záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní nároku žalobcu na vrátenie mu poistného plnenia poskytnutého žalovanému za zlomeninu vretennej kosti, ktorú mal utrpieť dňa 7.3.2013.

2.3 Súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku číslo 30/2016, vypracovaného v MUDr. Gustávom Škodáčkom, znalcom z odboru zdravotníctva farmácia, odvetvie chirurgia traumatológia v konaní vedenom pod spisovou značkou 6C 33/2014. Z predmetného znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že znalec nepotvrdil skutočnosť, či žalovaný utrpel dňa 7.3.2013 zlomeninu vretennej kosti, keďže úvahy znalca, či došlo k zlomenine vretennej kosti, mali výlučne charakter domnienok a špekulácií. Jednoznačný záver však v znaleckom posudku absentuje. Z podkladov, ktoré znalec mal k dispozícii pri vypracovaní znaleckého posudku nie je možné zlomeninu verifikovať, čo je zrejmé aj z formulácie znalca, ktorý hovorí len o pravdepodobnej zlomenine (strana 10 ZP), možnej prekonanej zlomenine (strana 9 ZP), možnej praskline vretennej kosti bez posunu úlomkov (strana 13 ZP) výbežok, ktorý pravdepodobne zodpovedá zahojenej zlomenine vretennej kosti (strana 13 ZP). Znalec založil pravdepodobnosť zlomeniny na zistení - pravdepodobne periostálneho kalusu, pričom tento môže vzniknúť nielen ako následok zlomeniny, ale môže byť aj následkom ťažkého pohmoždenia, kedy pod okostnicou vzniká hematóm, ktorý zväpenatie, následkom čoho vzniká periostálny výbežok. Túto skutočnosť, však znalec, napriek povinnosti zachovať objektivitu neuviedol. Súd napriek nejednoznačným znaleckým záverom považoval zlomeninu žalovaného za preukázanú.

2.4 Nesprávna je aj konštatácia súdu prvej inštancie, že žalovanému vznikol nárok na vyplatenie poistného plnenia bez ohľadu na to, či by išlo o zlomeninu, nakoľko táto vyplýva z nesprávnej interpretácie všeobecných poistných podmienok pre poistenie úrazu. Súd sa nevysporiadal s Oceňovacou tabuľkou pre poistenie dennej dávky za dobu nevyhnutného liečenia úrazu, ktorá rigorózne diferencuje jednotlivé druhy úrazov a ku každému z nich stanovuje osobitnú maximálnu dobu liečenia (teda maximálny horný limit nároku na poistné plnenie). V zmysle článku 3 oceňovacej tabuľky je k úrazom hornej končatiny zaradená zlomenina krčka alebo tela lopatky s maximálnou dobou liečenia do 55 dní (položka číslo 3.12); na základe, ktorej reálne došlo k vyplatenému poistnému plneniu zo strany žalobcu, ako aj pomliaždenie končatiny alebo jej časti a natiahnutie svalov ťažkého stupňa s maximálnou dobou liečenia 20 dní (položka číslo 3.112).

2.5 Oznamenie poisteného o úraze má priamy vplyv nielen na oprávnenosť, ale aj na rozsah vyplateného poistného plnenia podľa druhu úrazu, keďže nárok poistného je limitovaný zmluvne stanovenou maximálnou dobou liečenia podľa oceňovacej tabuľky (in concreto nemožno stotožňovať zlomeninu s pomliaždeninou). Súd sa však týmito skutočnosťami nezaoberal. Z oceňovacej tabuľky vyplýva, že zlomenina sa spája s vyššou dobou denného odškodnenia ako pomliaždenie, pri ktorom sa odškodňuje maximálne 20 dní poúrazovej liečby. To malo za následok nesprávne právne posúdenie veci súdom. S takýmito argumentmi žalobcu sa súd v odôvodnení absolútne nevysporiadal.

2.6 V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie poukazuje a odvoláva sa na rozhodnutia v obdobných veciach (14C/136/2015 až 6C/331/2014), v ktorých bol nárok žalobcu zamietnutý z dôvodu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že pri úraze nedošlo k zlomenine a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Sám však jednoznačne nešpecifikoval z akých dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol, obzvlášť, keď v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by skutočne došlo k zlomenine, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj znalecký posudok. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie sa javí ako arbitrárne čo spôsobuje takzvanú inú vadu konania.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods.

1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), pričom žalobca bol na základe jeho žiadosti v danej lehote informovaný o mieste a čase VVR aj elektronickými prostriedkami (§219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5.1 Predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 1.200 eur s 5,15% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 1.200 eur od 21.7.2014 do zaplatenia, titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného získaného plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu a nárok veriteľa voči dlžníkovi na úroky z omeškania peňažného dlhu. Súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú, pre nepreukázanie vzniku uplatneného nároku žalobcu zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

5.2 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie sa dopustil takej vady v konaní, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 C.s.p.), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8. Pre odvolací súd je záväzný skutkový stav uvedený v bode 1.2.1 až 1.2.8 tohto rozhodnutia, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

9.1 Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o neunesení dôkazného bremena žalobcu preukázať skutočnosti rozhodné pre preukázanie jeho nároku uplatneného v tomto konaní odvolací súd uvádza:

9.2 Podľa § 451 ods. 1 a 2 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (2).

9.3 Charakteristickým znakom pre plnenie bez právneho dôvodu je skutočnosť, že niekomu bolo niečo dané, alebo bolo v prospech niekoho konané, pričom touto činnosťou došlo k nadobudnutiu majetkových hodnôt, prípadne nedošlo k zníženiu majetkových hodnôt obohateného, ku ktorému by inak došlo, pričom išlo, napríklad o plnenie v omyle, alebo, ak šlo o plnenie neexistujúceho dlhu. Aktívne legitímovaným na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané; jeho povinnosťou je preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

9.4 V prejednáwanej veci bolo nesporným, že žalobca na základe poisťnej zmluvy číslo 610/033738-8 zo 16.8.2012 v súvislosti s poisťnou udalosťou na strane žalovaného (zlomeninou pravého zápästia), ku

ktorej došlo pri páde žalovaného dňa 7.3.2013, vyplatil žalovanému dňa 10.6.2013 titulom poistného plnenia denného odškodného po úraze sumu 1.200 eur a sumu 5 eur, ktoré zaplatil žalovaný ako poplatok u lekára za vyplnenie tlačiva potrebného k likvidácii poistnej udalosti. Podľa tvrdení žalobcu uvedených v žalobe však žalovaný pri páde dňa 7.3.2013 neutrpel zlomeninu pravého zápästia a tak žalobca plnil (vyplatil poistné plnenie v sume 1.200 eur) žalovanému bez právneho dôvodu a preto vznikla žalovanému povinnosť takéto plnenie žalobcovi vydať. Na to, aby bol žalobca v spore úspešný musel preukázať, že jeho skutkové tvrdenie o tom, že žalovaný pri páde dňa 7.3.2013 neutrpel zlomeninu pravého zápästia je pravdivé. Išlo totiž skutočnosť významnou podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci.

9.5 Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu, že pri páde dňa 7.3.2013 neutrpel zlomeninu pravého zápästia účinne poprel (§ 151 ods. 2 C.s.p.) - žalobu žiadal zamietnuť ako nedôvodnú a na svoju obranu uviedol, že podľa ním predložených lekárskejších správ utrpel zlomeninu pravého zápästia, čomu zodpovedal aj ošetrovateľom stanovený spôsob a dĺžka trvania jeho liečby. Žalobca na preukázanie svojho skutkového tvrdenia v podstate predložil len lekársky nález MUDr. D. L., Nemocnica s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., RTG oddelenie zo 7.3.2013, ktorá v popise RTG snímku pravého zápästia žalovaného zo 7.3.2013 konštatuje, že toto je bez známok fraktúry. Samotnú RTG snímku popisovanú touto lekárkou nebolo možné zabezpečiť (napriek návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania takouto snímku), nakoľko táto sa stratila. Žalovaný svoju obranu zakladal na lekárskej správe MUDr. X. V. chirurga zo 7.3.2013, ktorý konštatoval že žalovaný pri páde dňa 7.3.2013 utrpel zlomeninu rádia v typickom mieste bez dislokácie a takéto poškodenie zdravia žalovaného liečil do 6.5.2013, keď bola liečba úspešne ukončená, ako aj na záveroch znaleckého posudku číslo 30/2016, vypracovaného v MUDr. Gustávom Škodáčkovi, znalcom z odboru zdravotníctva farmácia, odvetvie chirurgia traumatológia v konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod spisovou značkou 6C 33/2014, ktorý jednoznačne nepotvrdil tvrdenie žalobcu podstatné pre rozhodnutie vo veci a to, že žalovaný dňa 7.3.2013 pri páde neutrpel zlomeninu pravého zápästia, práve naopak znalec v znaleckom posudku na záver uviedol, že žalovaný mohol utrpieť prasklinu vretennej kosti bez posunu úlomkov vpravo.

9.6 Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou sporových strán. Sporová strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú sporovú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a sporovou stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť sporovej strany za to, že v konaní budú preukázané jej tvrdenia. Dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech sporovej strany. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver, ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala.

9.7 Pokiaľ teda vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o skutočnosti rozhodnej podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci a to konkrétne, že žalovaný v prípade dňa 7.3.2013 neutrpel zlomeninu pravého zápästia, nakoľko z vykonaného dokazovania takéto tvrdenie nebolo možné uznať / vyhodnotiť za pravdivé (pre poriadok je potrebné dodať, že výsledky hodnotenia dôkazov neumožňovali prijať záver ani o jeho nepravdivosti, čo však nebolo v prejednávanej veci podstatným, nakoľko dôkazné bremeno na preukázanie skutkového tvrdenia na ktorom spočíval vznik nároku žalobcu uplatnený v tomto konaní - že žalovaný zlomeninu neutrpel, spočíval práve na žalobcovi), jeho záver o neunesení dôkazného bremena žalobcu a s tým spojeného procesného neúspechu žalobcu v konaní je potrebné považovať za vecne správny. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že len lekársky nález MUDr. D. L., Nemocnica s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., RTG oddelenie zo 7.3.2013, ktorá v popise RTG snímku pravého zápästia žalovaného zo 7.3.2013 konštatuje, že toto je bez známok fraktúry bolo na preukázanie pravdivosti takýchto skutkových tvrdení žalobcu nepostačujúce a v prospech žalobcu nevyznieva ani znalecký posudok MUDr. Gustáva Škodáčka. Samotný žalobca vyhodnotil znalecký posudok použitý súdom prvej inštancie ako nejednoznačný potvrdiť skutkové tvrdenia žalovaného, že pri jeho úraze došlo k zlomenine avšak zo znaleckého posudku nemožno prijať ani ten jednoznačný záver, ktorý bol pre konanie rozhodujúci, že ku zlomenine zápästia nedošlo.

10. Neobstojí ani námietka žalobcu, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania (najmä znaleckého posudku) dospel k nesprávnemu záveru, že žalovaný pri páde dňa 7.3.2013 utrpel zlomeninu pravého zápästia a to z dôvodu jej nepravdivosti. Z odôvodnenia odvolaním napádaného rozsudku totiž takéto závery (ktoré sa odvolaciemu súdu snaží podsúvať žalovaný) nevyplývajú. Ako už bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie podstatné pre rozhodnutie vo veci a to, že žalovaný pri páde dňa 7.3.2013 neutrpel zlomeninu pravého zápästia a z tohto dôvodu poistné plnenie mu poskytnuté za takúto poistnú udalosť bolo plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu a žalovanému tak vznikla zákonná povinnosť (§ 451 O.z.) na jeho vydanie.

11. S ostatnými námietkami žalobcu sa odvolací súd ako nepodstatnými pre rozhodnutie vo veci nezaoberal, nakoľko podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

12. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

13.1 Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

13.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

13.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).